Р Е Ш Е Н И Е
№ 3157

гр. София, 12.05.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,**
в публично заседание на 25.04.2014 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова
ЧЛЕНОВЕ: Ралица Романова
Добромир Андреев

при участието на секретаря Елеонора Стоянова и при участието на прокурора КАЙНАКЧИЕВА, като разгледа дело номер **12079** по описа за **2013** година докладвано от съдия Катя Аспарухова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по касационна жалба на Д. И. С. от [населено място] срещу РЕШЕНИЕ от 04.10.2013г. по нахд.№ 2676 по описа на СРС за 2013г., с което е потвърдено наказателно постановление /НП/ № 38763/03.08.2013г. на началник АНД – ОПП – СДВР, с което на С. е наложена глоба от 100лв. по чл.179, ал. 2, вр. чл. 179, ал. 1, т.5, пр. 5 Закона за движение по пътищата /ЗДвП/, както и е лишен от право да управлява МПС за срок от 2 месеца.

По изложените съображения в касационната жалба, допълнени в съдебно заседание от адв.В. за неправилност на решението на СРС, свързано с необсъждането на наведените от страната доводи за допуснато съществено процесуално нарушение на чл.40 от ЗАНН - се моли решението да бъде отменено и делото да се върне за ново разглеждане. Алтернативно се моли- да се отмени решението и предвид недоказаност на деянието по същество – да се отмени НП.

Ответната страна –не се представлява и не изразява становище по жалбата.

Представителят на СГП изразява становището за неоснователност на жалбата.

Административен съд София-град като се запозна с изразените становища и въз основа на основанията изложени в касационна жалба, разгледани по реда на чл.217 и чл.218 от АПК, намери за установено следното:

Жалбата е в срок, поради което следва да се разгледа по същество.

За да потвърди НП СРС е приел, че същото е постановено от компетентен

орган, в производство без допуснати процесуални нарушения и при доказаност на деянието. В тази връзка е установено, че на 25.04.2012 около 12ч. в [населено място] по бул.В. В. лицето управлява лек автомобил с [рег.номер на МПС] и на кръстовището с ул. И. В. при навлизане в съседната пътна лента реализира ПТП с движещия се отдясно лек автомобил с [рег.номер на МПС] , което е нарушение на чл. 25, ал. 2 ЗДвП, както и водачът е напуснал ПТП в нарушение на чл. 123, ал.1, т. 3 от ЗДвП. СРС е установил, че деянието е извършено като е кредитирал показанията на свидетелите Н. – актосъставител и Д.-очевидец на деянието и водач на другия автомобил. Посочено е, че Д. е записал номера на автомобила на С. след ПТП и съответно се е обадил в полицията, за което е изготвена докладна записка. Установено е, че автомобилът е управляван от С. и въз основа на тези данни актосъставителят Н. е съставил АУАН.

От друга страна в касационната жалба по същество се визира несъгласие с изводите на СРС, като в съдебно заседание се допълва, че СРС е постановил неправилно решение защото не е сподели довода за нарушение на чл.40 от ЗАНН – нарушителят не е бил поканен за съставянето на АУАН.

С оглед всичко изложено касационният състав на първо място възприема извода на СРС, че няма допуснати съществени процесуални нарушения в административно-наказателното производство. АУАН е съставен на 20.07.2012г. за нарушение извършено на 25.04.2013г.. За съставянето на акта С. е поканен и съответно е присъствал, за което се е подписал и е посочил, че не е съгласен с вменените му нарушения. В действителност в АУАН има дата 09.07.2013г., но това не е датата на съставянето на акта, а датата 20.07.2013г., тъй като на тази дата С. е изложил своите възражения и е подписал акта т.е. към тази дата АУАН е завършен, поради което и това е датата на АУАН. Тези обстоятелства се установяват и от докладната записка, че на 20.07.2013г. е поканен С., предявен му е АУАН за подпис, отказал е, за чието удостоверяване на отказа се е подписал свидетелят С. И.. Следователно - АУАН не е съставен в отсъствие на нарушителя, а обратното в присъствието на дееца, който съответно е упражнил правото си да откаже да подпише АУАН като завършващ елемент в производството по съставянето му.

По същество също се споделят изводите на СРС за безспорна установеност на извършените нарушения. Правилно са кредитирани показанията на свидетеля Д. и свидетеля Н.. Безспорно от приложените писмени доказателства се установява, че колата на Д. е била ударена и обосновано последният е предоставил номера на другия автомобил, който е участник в ПТП. При посочения удар и нанесени имуществени вреди е следвало С. да остане на местопроизшествието до идването на органите на реда, каквото е задължението му по чл.123 ЗДвП, поради което правилно му е наложена глоба и за това нарушение. Правилно е прието, че обясненията на касатора са негова защитна теза, поради което безспорно е установено, че ПТП е извършено от С.. Следва да се има предвид че показанията на свидетеля Д. се подкрепят от приложените по преписката писмени доказателства -скицата за ПТП, от декларацията на лицето, написана на мястото на извършване на нарушението и докладната записка на Н. Ш.. Последното лице е възприело ударения автомобил на Д. и е снело обясненията му за ПТП.

С оглед всичко изложено касационната жалба е неоснователна, а решението на СРС като правилно и законосъобразно следва да се остави в сила.

Водим от гореизложеното и на основание чл.221, ал.2 АПК вр. с чл.63, ал.1 изр.2-ро

ЗАНН - Административен съд-София град VII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 04.10.2013г. по нахд№ 2676 по описа на СРС за 2013г..

Решението е окончателно.

Председател: Членове:1. 2.